జై చిరంజీవ! - by Vijaya Bhaskar

Back

Year Released	: 2005
Language	: Telugu
Actors	: Chiranjeevi, Sameera Reddy, Bhumika
Music Director	: Mani Sharma
Director	: Vijaya Bhaskar
Reviewer	: Parthu
Related Pages	: మీ అభిప్రాయాలు రచ్చబండ లో తెలియచేయండి

ఈ పేజీని పంపండి

సచిన్, లారా, రికీ పోంటింగ్, జాక్ కల్లిస్.. లాంటి దిగ్గజాలు వున్న "బెస్ట్ ఆఫ్ ద వరల్డ్" జట్టు లో ఏ ఇద్దరో బాగా ఆడి, మిగిలిన వాళ్ళంతా, మేము డ్రెస్సింగ్ రూమ్ లో పేకాట ఆడుకుంటూ జరిగేది చూస్తుంటాం అంటే, ఆ "మేచ్" కాస్తా "తూచ్" అవుతుంది, ప్రేక్షకుల పాలిట "బూచి" అవుతుంది. "జై

చిరంజీవ" విషయం లో పూర్తిగా కాక పోయినా ఇంచు మించు ఇలానే జరిగింది.

చిరంజీవి, త్రివిక్రమ్, విజయ భాస్కర్, వేణు గోపాల్ (కెమేరా), లారెన్స్, మణి శర్మ లాంటి హేమా-హేమీల తో దిగిన ఈ జట్టు, దురదృష్టవసాత్తూ, కేవలం చిరంజీవి, త్రివిక్రమ్, మణిశర్మ లే సూపర్ సిక్సర్ లు కొట్టి, మిగిలిన అందరూ బాక్సుల బరి లో బోల్తా పడటం తో, క్రేజీ చిత్రం కాస్తా above average చిత్రం అయికూర్చుంది. అయినప్పటికీ, చిరంజీవి నటన ఈ సినిమా కి శ్రీరామ రక్ష లా నిలిచి, షార్జా ఎడారి లో చెలరేగి ఆడిన సచిన్ ఇన్నింగ్స్ లా ఆకట్టుకుంటుంది. ఈ చిత్రం గురించి ఏమి చెప్పుకోవాలన్నా అది "చిరంజీవి" గురించే! తరువాత త్రివిక్రమ్. త్రివిక్రమ్ కలం లో ఇంకా ఇంక్ తగ్గలేదు అని మరోసారి నిరూపించాడు. చిత్రం మొదటి సగం లో అతను వండిన హాస్యానికి, చిరంజీవి పండించిన కామెడీ కి మనకి నవ్వులు పువ్వులు గా కురుస్తాయి. చిరంజీవి ని ప్రెజెంట్ చెయ్యడం లో విజయ భాస్కర్ ఫెయిల్ అయ్యారేమో గానీ, సత్యనారాయణ మూర్తి విషయం లో త్రివిక్రమ్ రఫ్ ఆడించేసాడు.

ఇక చిరంజీవి,

పబ్ లోకి ఎంటర్ అయ్యే స్టయిలిష్ సీన్ అయినా, పసిపాప (లక్ష్మీపతి కూతురు) ని వోదార్చే

సెంటిమెంట్ సీన్ అయినా, పగ తో రగిలే ఎమోషనల్ సీన్స్ లో అయినా, పడుచు పిల్ల తో చేసే కామెడీ సీన్ అయినా, చిరు ఎందుకు ఆంధ్రా జనానికి "మెగా స్టార్" అనేది అతని నటన చెపుతుంది. "వద్దురా మనకి ఈ పగలు.." అని తల్లి, చెల్లి చెప్పే సీన్ లో చిరంజీవి చూపిన పరిణితి కి "హ్యాట్స్ ఆఫ్" అనేలా చేస్తుంది. (కాకపోతే దర్శకుడు వ్యక్తిగత కక్ష లా కాక, "ఇలాంటి వాళ్ళ వల్ల వ్యవస్థకు అన్యాయం జరుగుతుంది అందుకే వాడిని చంపాలి" అని చెప్పించి వుంటే హీరో పగ కి సామాజిక ప్రయోజనం కూడా చేరి వుండేది).

చర్చ్ లో పెళ్ళి సన్నివేశానికి ఫుల్ మార్కులు కొట్టేసాడు చిరు. ఇలా ఒకటి అనే మిటి ఆద్యంతం తానే అయి నడిపించాడు సినిమా ని. తణికెళ్ళ తో అమెరికా వీసా సంపాదించే సీన్ లో చిరు చేసిన అభినయం ఆకట్టుకుంటుంది. అలాగే, సమీరా ఫ్రెండ్ ని మొదట్లో కొట్టే సీన్ ఎబ్బెట్టు గా అనిపించినా చిరు తన మార్క్ ఎక్స్ప్రెషన్ తో గట్టెక్కిస్తాడు. "నాకు హిందీ కూడా రాదుగా" అన్న సీన్ లో మెగా సిగ్గు కూడా కామెడీయే!

ఇది "చిరంజీవి" చెయ్యాల్సిన చిత్రమే కాదు అని కొంత వాదన వినిపించింది. నాకయితే, ఈ చిత్రం ఇంకొకళ్ళు చేసుంటే ట్రాజెడీ చిత్రం గా మిగిలిపోయేదేమో అనిపించింది. ఎందుకంటే, డైలాగ్స్ లో ఆ విరుపు, స్టయిల్ లో ఆ మెరుపు, మామూలు సన్నివేసాన్ని కూడా రక్తి కట్టించింది. అది మిగిలిన వారి విషయం లో నాకు డవుటే!. అందుకే ఇది చిరంజీవి చెయ్యడమే బెటర్ అనిపించింది. ముఖ్యం గా ఇంకో విషయం ఏమిటంటే, ఇప్పటి వరకూ త్రివిక్రమ్, విజయభాస్కర్ సినిమా లో హీరో డామినేట్ చేసినట్టు మనకి కనపడదు (at least నా వరకూ). మరి ఈ సినిమా లో, చిరంజీవి టైమింగ్ కి మొత్తం కామెడీ నటులతో సహా అన్ని పాత్రలూ, ప్రేక్షకులై చూస్తుండి పోయాయి మెగా పవర్ దెబ్బ కి.

సమీర తో చేసిన ఇంట్రొడక్షన్ సీన్ కొద్దిగా శృంగారం పాలు ఎక్కువై ఇబ్బంది పెడుతుంది ఒక వర్గం ప్రేక్షకులను. ఇంట్లో డిన్నర్ సీన్ (మందు కొట్టిన తరువాత) అద్భుతం గా వచ్చింది. మెహంది ప్రాంతం లో కుర్రాడు, కాళ్ళు పోగొట్టుకున్న సన్నివేశం, హృదయానికి హత్తుకునేలా తీసారు. సునీల్ తో కిడ్నాప్ డ్రామ ఎపిసోడ్ అదిరింది. విలన్ చేత పురాణాల్లోని సూక్తులు చెప్పించడం కూడా కామెడీ మూడ్ ని మెయింటెయిన్ చేసింది. జయప్రకాష్ రెడ్డి పాత్ర కూడా కావలసినంత వినోదం పంచుతుంది. రెండో భాగం లో బ్రహ్మానందాన్ని ప్రవేశ పెట్టి , US లో కొంత కామెడీ చేయించారు. బానే వుంది.

"అన్నీ బావుంటే, అలకెందుకు అక్కయ్య పెళ్ళి లో.." అన్నట్టు, ఈ చిత్రం లో కూడా వద్దన విషయం లో కొంత పప్పు లో తప్పులేసారు.

బహుశా చిరంజీవి కి వున్న అసాధారణమైన ఇమేజ్ రచయితల చేత అలా చేయించి వుండొచ్చు. మెగాస్టార్ ని, ఆయన అభిమానులనీ మెప్పించే ప్రయత్నం లో, దర్శకుడు కథ ని కాలిఫోర్నియా కి లాక్కెళ్ళి, చెవి లో కాలీఫ్లవర్ పెట్టడానికి ప్రయత్నించడం తో సజావుగా సాగుతున్న సినిమా కాస్తా, ఇంటర్వెల్ తర్వాత సడెన్ గా బేజారెత్తింది. అయినప్పటికీ బ్రహ్మానందం, చిరు లు కలిసి కామెడీ చేసి, సినిమా ని పూర్తి గా కిచిడీ చేయకుండా కాపాడ గలిగారు. ఒక్క ముక్క లో తేల్చి చెప్పాలంటే, ఇది దర్శకుడి స్వయంకృతాపరాధం. ఇప్పటి వరకూ చేసిన హీరోలకీ, ఈ హీరో కీ వున్న తేడా ని పూర్తిగా ఆకతళింపు చెయ్యకుండానే, సగం "హోమ్‌వర్క్" చేసి, మిగతా సగం "టీమ్‌వర్క్" తో కొట్టేద్దాం లే అనుకుని దిగిపోవడమే ఆయన తప్పు.

చిరంజీవి పాత్ర ఇంట్రొడక్షన్ సీన్ లో అమ్మాయి తో చెప్పినట్టు "సాంప్రదాయాలూ, కట్టుబాట్లు వంటివి పాతవి లానే వుంటాయి, కానీ మంచివి, ఫాలో అయిపోవాలి" అని, అలానే ఎంత ట్రెండ్ మారినా చిరంజీవి చిత్రం అంటే కొన్ని అంశాలు వుంటాయి ప్రేక్షకులు ఆశించేవి అవి ఎంత రొటీన్, కమర్షియల్ అనుకున్నా, ఫాలో అయిపోవాలి సినిమా మంచి కి, లేదా ఇదిగో ఇలా ఎటూ కాకుండా అయిపోతుంది.

"అమలాపురం లో హాయి గా వున్న సత్యనారాయణ మూర్తి గారి కి వచ్చిన కష్టాల కొలిమే ఈ చిత్రం. ఏదో ఇంగ్లీష్ లో నాలుగు ముక్కలు నేర్పిస్తే పెద్దయ్యాక మన పిల్ల అమెరికా లో బే ఏరియా దున్నేస్తుంది కదా అని ఒకళ్ళు, అదేదో మన అమలాపురం లోనే దున్నుకోవచ్చు కదా దుక్కి అని ఆ పిల్ల మామయ్య. పిల్ల చదువు మీద పెట్టిన శ్రద్ధ, ఏళ్ళు నిండిన మామయ్య పెళ్ళి మీద పెట్టినట్టు ఎక్కడా కనపడదు. ఆ మామయ్యేమో చదువుదేముంది, ఇంట్లో చమ్మ-చక్కలాడుకుంటూ కాలం గడిపేస్తే పోలా అన్నంత ఈజీ గా మాట్లాడుతుంటాడు. ఇలాంటి సంక్షోభం లో పట్నం వెళ్ళడం, జరగరాని ఘోరం జరగడం, పగ, ప్రతీకారాలతో నిజంగానే అమెరికా వెళ్ళెయ్యడం, అందర్నీ దులిపెయ్యడం తో "జై చిరంజీవా" అనుకుంటూ వాళ్ళు, "బ్రతుకు జీవుడా" అంటూ మనం బయటపడతాం.

అలా అనుకోవాల్సిన ఆగత్యం ఎందుకొచ్చింది అంటే, నలభై ఓవర్లు బాగా ఆడి, ఆఖరి పది ఓవర్లలో చతికిల పడిన జట్టు ని చుస్తే ఎవరికైనా అంతే కదండీ?

క్లైమాక్స్ తేలిపోవడం, US లో తీసిన సీరియస్ ప్రహసనాలు కామెడీ అయి కూర్చోవడం, పాటలు వెన్ను నొప్పి పుట్టించడం తో అప్పటి వరకూ మంచి కామెడీ చిత్రాన్ని చూస్తూ ఆస్వాదిస్తున్న ప్రేక్షకుడికి జరుగుతున్న పరిణామాలు బోలెడంత అసహనాన్ని కలిగించి, పూర్తి స్థాయి "తృప్తి" ని కలిగించలేకపోతుంది.

చిరంజీవి సినిమా అంటే, ప్రేక్షకులు పరిగెత్తుకొచ్చేది మొదట పాటల కోసమే అని యావత్ ఆంధ్రా తెలుసు కదా. ఆయన నుండి ఎన్నో కొత్త స్టెప్పులు, స్టయిల్స్ ఆశిస్తారు. మరి ఈ సినిమా పాటల్లో డ్రెస్ లకీ, సెట్టింగ్ లకీ చూపించిన శ్రద్ధ "movements" మీద పెట్టకపోవటం చేత, మణి శర్మ మ్యూజిక్ చేసిన మేజిక్ కాస్తా, ఎటువంటి కిక్ ఇవ్వలేకపోయింది ఒక్క పాటలో తప్ప. పైగా బహుశా నలుగురు డాన్స్ డైరెక్టర్స్ ని పెట్టుకోవడం వల్ల కామోసు, వాళ్ళ కి కోపం వచ్చి "ఆ మనకెందుకులే రెండో వాడు చూసుకుంటాడ్లే" అని వదిలేసినట్టు కనపడుతుంది. అప్పటికీ చిరంజీవి వళ్ళు వంచి, శ్రమించి కొత్తదనాన్ని తీసుకు వచ్చే ప్రయత్నమే చేసారు. ఇవే, ఈ సినిమా కి ప్రధాన లోపాలు.

హీరో ఏదో "mission" మీద నగరానికి వచ్చాడు కదా అని సినిమా mechanic షాపుల చుట్టూ తిప్పాలంటే కుదరదు కదా, అందుకని కామెడీని చొప్పించిన విధానం కథ కు బానే వుపయోగపడింది. ఎటొచ్చీ, US ని backdrop గా తీసుకోవడం తో వచ్చింది అసలు చిక్కు. కథనం విషయం లో కంగారెత్తి పోయారు దర్శక, రచయితలు ఏం చెయ్యాలో తెలియక! అదేదో, అమలాపురం లో పెట్టుకున్నా బావుండేది. సరైన అవగాహన లేకుండా అల్లుకుపోయారు US లో సన్నివేశాలు. సీరియస్ అవ్వాల్సిన సినిమా జోక్ అయిపోవడం తో ప్రేక్షకులు సీరియస్ అయిపోతారు ఈ episodes లో. క్లైమాక్స్ కి వచ్చేసరికి, విలన్ ని కట్-అవుట్ ల సాయం తో తేల్చేసి, హడావిడి గా

కట్ చెప్పేసెయ్యడం తో, ప్రేక్షకులు ఖంగు తింటారు ఇంకా ఏదో వుంటుంది అని ఊహించుకుని. అలా ముగిసిపోవడం తో, కొంత అసహనానికి గురి అవడం ఖాయం.

కాకపోతే, ఇదేమీ website పాఠకులు ఊహించుకుంటున్న ఘోరాతి ఘోరమైన చిత్రం కాదు. మీరు పెట్టే ప్రతి డాలర్ కి లేదా రూపాయికీ కావల్సినంత కామెడీ ని అందింస్తారు చిరంజీపి, త్రిపిక్రమ్. ఆ మధ్య వచ్చి హిట్ అయిన ఎన్నో హింసాత్మక చిత్రాల కన్నా ఈ చిత్రం చాలా బెటార్, కనీసం మిమ్మల్ని ఆరోగ్యంగానైనా వుంచుతుంది హాస్య సన్నివేశాలతో. రెండో భాగం లో కొన్ని కుదుపులు భరించగలిగితే, ఈ చిత్రం మీకు నచ్చుతుంది.